

عنوان مقاله:

روش‌های زمینه ساز تربیت اجتماعی فرزندان؛ حکم فقهی *

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی مطالعات فقه تربیتی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علیرضا اعرافی - استاد درس خارج حوزه علمیه قم.

جواد ابراهیمی - دانشجوی دکتری فقه تربیتی جامعه المصطفی (نویسنده مسئول) (jebrahimi1979@gmail.com).

خلاصه مقاله:

بخش مهمی از فرایند تربیت، استفاده از روش‌های تربیتی مناسب در ساحت‌های مختلف است. از این رو، در تربیت کودکان، روش‌های کارآمد تربیتی از جمله روش‌های زمینه‌ساز تربیت اجتماعی اهمیت فراوانی دارد. این روش‌ها، متکفل فضا سازی لازم جهت تسهیل روند تربیت کودکان به عنوان عناصر و اعضای مسئول جامعه‌اند. این پژوهش، به دنبال تبیین وظیفه شرعی والدین درباره به کارگیری روش‌های زمینه‌ساز تربیت اجتماعی است. سوال مهم این است که روش‌های زمینه‌ساز تربیت اجتماعی کودکان و حکم فقهی آن چیست؟ در این باره، با مراجعه به ادله فقهی از جمله قرآن و روایات، استنباط حکم مسئله به شیوه متعارف فقها مد نظر است. به طور کلی به کارگرفتن روش‌های زمینه‌ساز تربیت اجتماعی در ابعاد مختلف شناختی، احساسی و رفتاری، حداقل مستحب است.

کلمات کلیدی:

تربیت، تربیت اجتماعی فرزندان، روش تربیت، روش‌های زمینه‌ساز تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481556>

